

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА ЗВЕЗДАРА
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СЕПТЕМБАР 2005. ГОДИНЕ

БРОЈ 2294

КРИМИНАЛНА ПАНОРАМА ЗВЕЗДАРЕ

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ У СЛУЖБИ СВОЈЕ МАМЕ

КРИМИНАЛНА ПАНОРАМА ЗВЕЗДАРЕ!

Иванки Поповић, мајци, председника општине Звездара Милана Поповића, за разлику од многих других грађана који за остварење својих права морају да се боре чак и пред Европским судом у Стразбуру, држава је враћала право коришћења грађевинског земљишта у улици Димитрија Туцовића 28. Стицајем

занимљивих околности на истој парцели као корисници уписале су се и Милица Белић, **рођака** бившег председника општине Савски венац, као и Мара Маршићанин, **блиска рођака** бившег председника републичке Скупштине а сада амбасадора у Швајцарској, Драгана Маршићанина. Пошто су пред законом сви

грађани једнаки, мора да је чиста случајност то што је имовина враћена **само мајкама** високих функционера две владајуће странке у Београду, Демократске странке и Демократске странке Србије. Као што је свакако и случајност да су се сви они окупили на истој грађевинској парцели, где би требало да никне тренутно највећа инвестиција на Звездари, стамбени објекат вредан преко 10 милиона евра!

И пре и после нелегалне смене општинског руководства на Звездари са проф. др Љубишом Стојмировићем на челу, 28. јуна 2005. године, Демократска странка је категорички тврдила да поседује доказе о незаконитостима у раду својих претходника. На питање новина када ће о томе нешто конкретније да каже, новоизабрани председник општине Милан Поповић је обећао да ће се то догодити врло брзо, чим он и његови људи проуче документацију. Међутим, скоро три месеца од тих громогласних најави није се догодило ништа. Као и толико пута досад све се завршило на празној причи и „демократским“ фразама, позивањем на сопствену европску опредељеност и томе слично.

ЛАЖНА ОБЕЋАЊА, СТВАРНЕ МАХИНАЦИЈЕ

Узалудна су била настојања ДС да било шта „прикачи“ Српској радикалној странци, показало се да током четири месеца рада на општинским функцијама није било ниједне неправилности и незаконности. Као што је неславно завршила и „претња“ звездарских демократа, после њихове смене на седници од 18. фебруара, да ће у страначким просторијама основати народну канцеларију у којој ће грађани моћи да износе своје притужбе на рад општине. Ни ту очигледно нису имали чиме да се похвале у јавности, иначе би то већ одавно учинили. Дошао је, међутим, тренутак да се грађани Звездаре упознају са двомесечним учинком „демократске власти“ на Звездари, коју данас представљају ДС, ДСС и Г17. Према подацима којим располаже Српска радикална странка, корупција највиших функционера општине Звездара и криминал на који они својим поступцима подстичу толико су узели маха да је неопходна брза интервенција државних органа како би се спречило још веће наносење штете грађанима Звездаре.

За постојеће стање у једној општини, наравно, увек је најодговорнији њен челни човек, председник општине. У случају Звездаре, то је господин Милан Поповић. За протеклих месец дана, тешко да би се могла навести и једна позитивна ствар из његове надлежности коју је иницирао или спровео у пракси председник Поповић. Од толиких бајковитих обећања, као на пример да ће када се ДС врати на власт општина добити помоћ од америчке агенције УСАИД у износу од 50 милиона динара, остало је на оној народној „тресла се гора, родио се миш“. На другој страни, сукоби инвеститора и станара око надзиђивања на Коњарнику, узурпација гробља у Малом Мокром Лугу, сеча паркића на Липовом Ладу, и многи други горући проблеми, уместо да се решавају само се продубљују. А и како би могли да се решавају када им узроци леже у здању Старог двора, на релацији градоначелник-главни градски архитекта, који су чврсто одлучили да

испуне сваку жељу платежно способних инвеститора и похлепних локалних моћника, који се у тим пословима јављају као посредници.

Али, док се за све горуће проблеме до сада правдао својим малим овлашћењима и лошом законском

регулативом, господин председник Поповић је био веома активан у једном случају којим се последњих дана баве београдски медији, у поступку незаконитог рушења у улици Димитрија Туцовића број 28.

МИЛАНОВА БАГЕР РЕВОЛУЦИЈА

Већ три пута заредом огорчени становници Булбулдера окупљали су се у Димитрија Туцовића 28, одлучни да одбране имовину свог комшије Миодрага Влајковића, коме општина Звездара крајње безобзирно покушава да сруши кућу, кршећи при томе и прописе и моралне норме. Без уручивања закључка о извршењу рушења, на основу правно мањкавог акта, општински моћници насрћу на кров над главом чак три генерације Влајковића, рачунајући петоро малолетне деце и жену у петом месецу трудноће. „Тако, дакле изгледа та њихова демократија за коју смо петог октобра гутали сузавац“, са неверицом коментаришу гневни грађани у „живом зиду“ испред општинских рушитеља и полицајаца који пружају асистенцију. (На срећу, полиција професионално ради свој посао и не жели да примењује силу, види се да је младим полицајцима веома непријатно јер схватају да су и сами жртве политичке злоупотребе).

Какав је почетак ове приче? У улици Димитрија Туцовића 28 годинама је постојало више привремених објеката-барака и руинираних кућа.

Једна по једна, оне су исељаване и затим рушене. Остала је једино породица Миодрага Влајковића, која ту живи од почетка шездесетих година. Влајковићу је његова фирма, Завод примењених уметности доделио 1966. године на коришћење стан од 30 квадрата. Исти је откупљен од општине Звездара, према закону који је важио за све грађане са станарским правом, 1993. године. Влајковић је такође купио од дотањих власника помоћни објекат површине 111 квадрата, за који је са јавним стамбеним предузећем закључио уговор о плаћању комуналних услуга још 1988. године. Докази (оверени уговори) који су о томе предочени општини Звездара ипак нису били довољни да би се Влајковићима понудила било каква правична надокнада за легално стечену имовину која ће ускоро нестати под налетима багера. Представницима инвеститора будућег велелепног објекта не пада на памет да се одрекну дела своје зараде, што наводи на закључак да су већ направили чврст „дил“ са политички утицајним појединцима. Влајковићи им представљају само малу непријатност.

ПРОФИТ ПОМУТИО РАЗУМ

Док грађевинске машине даноноћно раде око куће која се налази усред градилишта председник општине Звездара Милан Поповић упорно шаље грађевинску инспекцију и извршитеље да Влајковићима како знају и умеју сруше кућу. Само захваљујући солидарности комшија који се окупљају у великом броју задатак још није извршен. Власници старог објекта на који су се Поповићи намерили да

га сруше, повели су судски спор и обратили се надлежном Министарству за капиталне инвестиције (које је званичним дописом затражило од општине Звездара да заустави започето рушење док се правно и људски све не рашчисти до краја) али се и поред тога поступци рушења заказују на свака два дана. Време је да се грађанин Милан Поповић одлучи: да ли му је важнија поверена функција председника општине

Звездара или статус корисника грађевинског земљишта на територији локалне заједнице којом руководи? Уколико се ове две ствари преклапају то постаје школски пример сукоба интереса, јер председник Поповић издаје налог државном органу (општинској грађевинској инспекцији) да спроведе поступак рушења, а све за рачун друге стране у спору, корисника Поповића (формално, његове мајке).

Али, ако се израчуна вредност будућег објекта, постаје јасно чему толика нервоза код сина госпође Иванке Поповић, и његово крајње неприлично посезање за ауторитетом председника једне београдске општине.

О самој додели локације која је данас свакако најатрактивнија за изградњу на територији општине Звездара (месна заједница „Вуков споменик“) и заузима цео стамбени блок између улица Војводе Бране, Игманске и Димитрија Туцовића, тек ће бити говора, надамо се, на седници Скупштине града. Реч је о неколико спојених грађевинских парцела на којима је предвиђена изградња објекта површине од чак 8.000 квадрата.

С обзиром на зону у којој је изградња планирана (1.500 евра и више) објекат је вредан преко 10 милиона евра!

ПИЈАЧНА ДЕМОКРАТИЈА

Сви одборници ДСС који су пристали да подрже избор Милана Поповића за председника општине (петоро од осморо) на седници од 28. јуна нису то урадили из идеализма већ су се претходно побринули да постигну одређену цену за своју „подршку демократији“. За председника одборничке групе (распуштеног општинског одбора) ДСС Драгана Комарицу тренутно није могуће утврдити по којој тарифи се укључио у нову коалицију са ДС и Г17, али не делује убедљиво претпоставка да је пристао само на плату заменика председника општине.

Одборница Александра Томић за себе је узела плаћено место члана општинског већа, а за свог мужа радно место комуналног инспектора у општини. Одборник Горан Дробњак постао је плаћени члан општинског већа, а задржао је локал за продају млечних производа, поред дирекције јавног предузећа Пословни простор Звездара, где је у протекле четири године био председник Управног одбора. Одборник Милош Петровић, муж директора предшколске установе Звездара Снежане Петровић, запослио се као саветник у општини Звездара. Посебан је случај одборнице Мирјане Јосифовић, блиске пријатељице Милана Поповића. Она је свој прелазак из СДП у ДС такође пристојно уновчила. У време када је М. Поповић био председник Црвеног крста на Звездари (2003/2004) активирала се у тој хуманитарној организацији тако што је у просторије Ц. Крста уселила своју приватну фирму. Тамо је и данас, месецима не плаћа ни закуп, ни струју ни телефон, не обазирјући се што запослени у Црвеном крсту већ месецима нису примили плате. Госпођа Јосифовић се прославила и својим учешћем у Школском одбору основне школе „1300 каплара“. Ту школу већ месецима потресају разни скандали. Против директора је поднета кривична пријава због присвајања средстава за кречење школе, а зашто га Мирјана Јосифовић узима у заштиту, пише у „Политици“ члан школског одбора „1300 каплара“ Александра Алексић: „Директор Никшић је са њеном кћерком Ивом Јосифовић закључио уговор о пословно-техничкој сарадњи и изнајмио простор у школи за потребе књижаре СТР „Ива“, број уговора је 555. У септембру 2004. године је просветна инспекција наложила да се Мирјана Јосифовић разреши дужности члана Школског одбора због сукоба интереса. Школски одбор није испоштовао ту одлуку. Горан Дробњак није присуствовао ниједној седници од конституисања Школског одбора, па је по статуту школе морао бити разрешен дужности“.

То је дакле та демократија! Алал вера!

ПЕТИ ПАРКИЋ, ОДБРАНА И ЗАШТИТА

ЕКОЛОШКИ ТЕРОРИЗАМ

У раним јутарњим часовима (око седам ујутро), у суботу 11. јуна ове године, становнике зграда на раскрсници улица Станислава Сремчевића и Тонета Томшића на Липовом Ладу пробудио је звук моторних тестера. Када су погледали кроз прозор имали су шта да виде: група „дрвосеча“ за трен ока је посекала сво дрвеће на зеленој површини познатој под називом Пети паркић. Убрзо је дата узбуна, грађани су се самоорганизовали и изашли у великом броју да зауставе то вандалско дивљање. У разговору са радницима сазнали су да их је ангажовало грађевинско предузеће „Црнотравац“ и да је разлог сече стабала почетак градње стамбено-пословног објекта од 6.500м² са, наводно, регуларно издатом грађевинском дозволом. Да би се разјаснило о чему се ради, позвани су представници општине Звездара, који су се у то време налазили на освећењу храма Светог Пантелејмона у Миријеву, коме је присуствовао и патријарх Павле. Председник општине проф. др Љубиша Стојмировић

стигао је са сарадницима на лице места, уравно у тренутку када су гневни грађани блокирали саобраћај на Булевару краља Александра. Пошто им је обећао сваку могућу помоћ, незадовољни грађани су се разишли, а председник Стојмировић је из разговора са заступницима инвеститора сазнао да је јутарња акција доста добро „покривена папирима“. Оно што је све збунило била је чињеница да првог човека Звездаре о папирима који су потписивани нису претходно обавестили ни извођачи ни службеници градских и општинских органа задужени за издавање потребних дозвола и сагласности.

Испоставило се да је дозвола за градњу издата још 2000. године, али радови нису започети током владавине Радмиле Хрустановић (која иначе живи у близини Петог паркића) и Ненада Богдановића, јер је тадашња градска власт проценила да на својим плећима носи већ сувише афера. Ситуација се посебно искомпликовала када је у Петом паркићу прошлог лета постављено дечије игралиште, као део предизборне кампање ДС.

Када су се поново осетили довољно моћним градоначелник и његови партијски другови су одлучили да спроведу преузете обавезе према инвеститору (који је окупљеним грађанима отворено рекао да је за добијање потребних дозвола надлежнима дао 1,5 милиона) и уведу га „у посед“. Последњи папир који је био неопходан, сагласност за сечу стабала, требало је да изда општина Звездара.

И шта се догађа? У кабинету градоначелника Богдановића знају да је 18. фебруара 2005. вршеће власти на Звездари преузела коалиција СРС-СПС-ПСС-СДП, али проналазе спасоносно решење. Из звездарског одбора ДС добијају информацију ко је све у општини Звездара на руководећим положајима „њихов“, и да је међу њима начелница за комунално-грађевинске и стамбене послове, Снежана Инђић у овом случају кључна личност која би могла да потпише акт који недостаје инвеститору. План је следећи: пошто је за 28. јуни заказана седница СО Звездара на којој се очекује повратак одборничке већине ДС-ДСС-Г17, скандал са сечом стабала би могао да прође као пропуст „претходне, радикалске власти“. Тако би се намирно инвеститор и сачувала водећа позиција ДС код грађана месне заједнице „Липов Лад“, размишљали су у штабу демократа. Како су замислили тако су и урадили, начелница Инђић је без говора одрадила партијско задужење, потписала је још 18. маја сагласност за сечу стабала, али је о томе шта је урадила мудро ћутала, обмањујући председника општине Звездара и општинско веће. Када је председнику општине Звездара проф. др Љубиши Стојмировићу предочен потпис начелнице, донета је хитна одлука о њеној суспензији са функције. На жалост, у општини је већ увелико било двовлашће: многи су у општинској управи чекали долазак „нове власти“ која ће их заштитити од дисциплинских санкција (и чак наградити за вршење опструкција према „радикалском руководству“) што се на крају обистинило. Тако су још једном сву штету од погрешне и корумпиране политике ДС на Звездари претрпели сами грађани.

ДС-ДСС-Г17 ВЕЋ ОЈАДИЛИ БУЏЕТ

Мада се све време закључује да ће општином владати домаћински, у интересу грађана и општинског буџета, звездарске „демократе“ негују другачију праксу. Две недеље од доласка на власт, 11. јула, на 2 седници Управног одбора јавног предузећа Пословни простор Звездара донели су одлуку да се раскину сви уговори из претходног периода „радикалске“ власти и изврши повраћај новца који су закупци уплатили авансно за период од шест или дванаест месеци. (Уговор закључен 13.06.2005. са „Делта банком АД“ о закупу локала у Булевару краља

Александра бр 99 некада кафана „Ковиљача“ површине 99 м²). Нова лицитација оглашена је 18. августа, а затим и исправка огласа, сутрадан (без одлуке УО). На оглас се јавио само један купац, задњег дана рока за пријављивање (пет дана од објављивања). Према прихваћеној понуди нови купац ће плаћати 750 динара по м², плус ПДВ. Закупац је Миодраг Лазич, односно његова ћерка Ивана, власници локала на супротној страни Булеvara.

У уговору који је са „Делта банком АД“ закључило руководство са радикалима на челу, постигнута је цена

од 1700 динара по м², плус ПДВ.

На овај начин државна каса оштећена је за 110.979 месечних, односно 1.331.748 динара годишњих прихода.

По згради општине Звездара такође се прича да су демократе смислиле и како да избегну тужбу „Делта банке“ због једностраног раскидања уговора. Њима ће понудити да се сместе у садашње просторије дирекције предузећа Пословни простор Звездара, а они ће се уселити у месну заједницу „Звездара“, пошто исеље општинске одборе СПО и СДП.